

[Olufson.]

meget væsentlig Del af de Love, der er vedtaget, tager ogsaa direkte Sigte paa dette. Men ud over dette vil der være adskillige Love, som vil kunne komme til at staa i Fremtiden som Mærkepæle for denne Rigsdagsssamling.

Noget af det, der har voldt de største Vanskeligheder i de senere Aar, har været den tiltagende Arbejdsløshed. Det har selv sagt været Rigsdagens Opgave saa vidt muligt at gribe ind for at raade Bod paa de vanskelige Erhvervsforhold, og en meget stor Del af Lovgivningsarbejdet, ogsaa af de Bevillinger, som udenfor den egentlige Lovgivning er vedtaget paa Finanslov og Tillægsbevillingslov, bærer netop Præg af dette.

Naar Arbejdsløsheden har været saa overvældende stor det sidste Aars Tid, som den har været, har en meget væsentlig Aarsag dertil været, at Byggefagene ikke kom i Gang i Fjor, at der saa godt som intet Byggeri var hverken offentligt eller privat, og at Jordlovgivningen var blevet standset gennem et Par Aars Tid, hvorved ogsaa Byggeriet paa Landet var standset. Som Følge deraf laa Byggeriet omtrent brak, og derfor blev Arbejdsløsheden saa stor, som den blev.

Fra Regeringens Side havde man gaaet Gange peget paa dette og prøvet paa at faa iværksat et Byggeri, der for en Del kunde afhjælpe Arbejdsløsheden, men først i denne Vinter er det lykkedes at opnaa et tilstrækkelig stort Flertal i begge Rigsdagens Ting for Gennemførelse af de Byggelove, der var en Betingelse herfor. Loven om Skattelempelse for Nybygninger og Loven om Støtte til Boligbyggeri vil sikkert, naar de kommer til at virke, i meget væsentlig Grad medvirke til, at Arbejdsløsheden daler.

Det samme er Tilfældet med Jordlovene, som nu atter er sat i Virksomhed. Desværre skete det paa et saa sent Tidspunkt, at der ikke vil blive synderlig Udstykning i den Sommer, vi er inde i, men lidt bliver det, og der er ingen Tvivl om, at Tilrettelæggelsen af Udstykningen til næste Aar vil finde Sted paa et meget tidligt Tidspunkt, saaledes at der muligvis i Løbet af Efteraaret og Vinteren vil blive bygget en Del efter disse Love. Det samme gælder Lovgivningen med Hensyn til Gartnerier, Havebrug, Frugtplantager og Havebrugskolonier. Ogsaa herigennem er der fra Statens Side rakt en hjælpende Haand for at bringe Erhverv, der er ude i Vanskeligheder, ud over disse Vanskeligheder, og til at fremskaffe Arbejde derude.

Det samme er Tilfældet, hvad angaar Loven om Grundforbedringslaan og Loven om Grundforbedringsarbejder. De Sommer, der bliver Tale om at anvende efter disse Lovforanstaltninger, er ikke store, men jeg tror at turde sige, at arbejdsmæssigt set vil Grundforbedringsloven blive en af de mest betydende Love for Landets Vedkommende.

Der er i Vinterens Løb foretaget forskellige Ændringer i Akkordloven, i Hensstandsloven, Ændringer, som alle sammen gaar ud paa saa vidt muligt at hjælpe dem, der er kommet i Vanskeligheder, ud over disse Vanskeligheder, og jeg tror ogsaa, at efter at disse Ændringer er foretaget, er der almindelig Tilfredshed med denne Lovgivning, der jo er en Kriselovgivning og maa betragtes som saadan.

Hvad angaar Statshusmændene, er man for at hjælpe dem over Krisen kommet ind paa en ny Form for Rentebetaling, hvorved Rentebetalingen ydes i Forhold til Prisen paa det, de avler paa deres Ejendomme. Det er ikke noget nyt og ukendt for os. Allerede ved Jordlovenes Behandling i 1919 fremsatte Landstingsmand Mads Jensen Krav om, at denne Form for Renteydelse blev kædet til disse Love. Man mente, at det, der da blev indført, var tilstrækkeligt, men de vekslende Konjunkturer, der har været, har vist, at Grundværdien ikke svinger tilstrækkeligt med Konjunkturerne. Derfor er denne nye Form for Rentebetaling indført, og der er ikke Tvivl om, at den vil faa stor Betydning i den kommende Tid.

Paa adskillige Omraader har vi maattet gribe ind, Omraader, hvor det vilde have været vanskeligt at gribe ind tidligere, og hvor det ogsaa er vanskeligt at gribe ind nu. Jeg kan nævne, at vi for adskillige Landbrugsprodukters Vedkommende har maattet gaa til Love, hvorigennem man ligefrem regulerer Produktionen og ogsaa delvis Forbruget. Det er en Planøkonomi, vi er kommet ind paa her, ganske vist ikke en Planøkonomi, som vi Socialdemokrater kunde ønske os den, men alligevel en Planøkonomi, som man ikke vilde have tænkt det muligt at komme ind paa i tidligere Tider, og det mest vidunderlige ved det hele er, at det er Landbruget selv, der kommer og kræver, at Staten skal iværksætte denne Planøkonomi. Man indrømmer, at det gaar ikke med Kræfternes frie Spil under de Forhold, vi er inde i, man er ikke i Stand til at klare sig selv, og derfor kommer man til Rigsdagen og siger: I maa hjælpe os. Og Rigsdagen er altsaa i denne Vinter traadt hjælpende til.